

Szeretet

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA

Alapítási év: 1921 • Új sorozat: XVIII. évfolyam • 1. szám • 2007. január

BOLDOG ÚJ ÉVET! – ELNÖKI KÖSZÖNTŐ

Szeresd az Urat!

A 2007. évvel közelebb jutunk ahhoz a naphoz, amikor Megváltónkkal találkozhatunk. Jönni fog, ahogyan megígérte! A jelek mindegyre azt mutatják, hogy az idő közel van. Köszöntésemben hadd buzdítsalak benneteket arra, hogy legyetek készen arra a napra. „Öltözzétek fel a szeretetet, amely a tökéletesség kötele” (Kol 3:14).

Pál apostol szerint az utolsó napokban nehéz idők állnak be. Tévtanítók és civakodók osztják majd meg a gyülekezetet. Munkájuk nyomán irigység, viszály és gyanúsítás keletkezik, mérgezve a testvéri kapcsolatokat. Áldott legyen az Úr, mert azt is láthatjuk, ahogyan a Szentlélek egységet és békességet eredményező munkáját folytatja azok szívében, akiket irányíthat!

Az Úr Jézus szerint az utolsó napokban „a gonoszság megsokasodik, és a szeretet sokakban meghidegül” (Mt 24:12). Se igazság, se szeretet! Nahát, épp ez van most. Jól nézünk ki. Pál apostol a 2Tim 3-ban előre megmondta: lesznek az emberek magukat szeretők, pénz-szeretők, gyönyöröket szeretők és Istent nem szeretők! Ó, ezek a „tíltott szerelmek”! Menyire hajlamosabbak vagyunk mindig azt szeretni, amit nem kell!

Vegyük például az *önmagunk szeretését*: ez „kifejlődve” olyan büszkeséghez és önteltséghez vezet, amely megakadályoz abban, hogy másokat különbnek tartsunk önmagunknál (Fil 2:3). Pedig Isten gyűlöli a büszkeséget (Péld 6:16-17), és a kevélyeknek ellene áll (Jak 4:6)! Légy megelégedve azzal, ahogyan Isten megteremtett, de ne szeresd önmagad! Ez bukáshoz vezetne (Péld 16:18). Isten és felebarátod szeretése a két legnagyobb parancsolat. Önmagad szeretése nincs megparancsolva. Az Úr Jézus azt mondta, hogy ilyen parancs csak kettő van, nem pedig három... (Mk 12:29-31)

Aztán ott van a *pénz szerelme*, ami „minden rossznak gyökere” (1Tim 6:10). Csábít, kísért, megcsal, eltévelyít a hittől és átszegez sok fájdalommal. Nem szolgálhatsz Istennek és a Mammonnak! Nagy nyereség az istenfélelem, megelégedéssel. Elégedj meg tehát azzal, amid van (Zsid 13:5). Sőt, tanulj meg a kevesedből adakozni, hogy Isten megnyithassa áldásainak csatornáit!

Vannak, akik a *dicséretet szeretik*. Ezek alig várják, hogy beszámolhassanak szolgálatukról, sikereikről, teljesítményeikről. Nem bírják a kritikát. Elnyerik dicsőségüket (ha van nekik ilyen) már itt a földön. Öndicséret: gyalázat! Dicséretszeretés helyett inkább az alázatosságot öltjük magunkra (1Pt 5:5)!

Akik a *világot szeretik*, azokban nincs meg az Isten szeretete (1Jn 2:15-17). Abrakolják nagybetűs Énjüket, és táplálják a testüket a kívánságokra! Ezek Krisztus keresztyének ellenségei és

a végük veszedelem (Fil 3:18-19). Ne barátkozz a világgal: ez ellenségeskedés az Istennel (Jak 4:4)! Az nem baj, ha idegennek és külföldinek érzed magad ebben a világban. Ez csak azt mutatja, hogy nincs itt maradandó városunk (Zsid 13:14).

Sokan inkább a *gyönyöröket szeretik*, mint Istent. Ha szerették is Istent valamikor régen, első szeretetüket már rég elhagyták (Jel 2:4). Repedezett kutakat ástak maguknak, amelyek sohasem elégíthetik ki szomjas lelküket (Jer 2:13). Ugyanis ha valaki szomjazik, az Jézushoz kell jöjjön (Jn 7:37).

Pál apostol két rövid, de fontos szót mond Timótheusnak: „De te...” Ilyen környezet és helyzet ellenére te merj más lenni. Te ne ússz az árral, ne engedj a világ igényeinek. Ne hasonulj hozzájuk! Csakis így lehetsz útmutatójuk és közbenjárójuk. Ha nem leszel olyan, mint ők, talán megmentheted őket. Igaz, ha ezt vállalod, akkor egyre többet kell szenvedned. A pusztá jelenlétet irritálni fog némelyeket. Szennvedned kell mind az ateista, mind a képmutató vallásos közegben. De te légy Istennek szolgálója! Szeresd az Urat és embertársaidat, és ne szeresd a pénzt, a dicséretet, a gyönyöröket és a világot!

A szeretet kolosszusa, a szeretet piramisa a Golgotán lett felállítva. Senkiben sincs nagyobb szeretet, mint Jézusban. Az Ő szeretete összeköti a távolságokat, a mennyet a földdel. Lerontja a különbözőségek falait. Áthidalja az ellenségek érveit, kibékíti a feleket. Egyesíti a szemben álló pártokat. Megbocsátja és elfelejti a múltat. Tud engedelmeskedni. Félreteszi a kifogásokat. Oda tudja adni az utolsó falatot. Megtanít héberül ragozni a személyes névmásokat: első személy, ő; második személy, te; harmadik személy, én. Mindent elfedez, mindent hiszen, mindet remél, mindent eltűr (1Kor 13:7). Az Ószövetség minden ígéje beteljesedik ez egyetlen nagy parancsban: Szeress! (Gal 5:14) „Szeresd az Urat, a te Istenedet, teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és minden erődből! Szeresd felebarátodat, mint magadat!” (Mk 12,30-31) Ezt ne ragozd helytelenül, mint az írástudó. Ahol Jézus imperativust használ, te ne mondj infinitivust. Szeress!

Ó, Istenünk, taníts meg szeretni ebben az újévben! „Szűkölködünk nagymértékben, szereteted nélkül!” (Hith. 693). Tűnjön a gyűlölet, a szívtelenség, a meg nem értés, a képmutatás! Jöjjön el a szeretet, jöjjön el a te országod!

BORZÁSI ISTVÁN, szövetségi elnök

a vasárnapi iskolai tanítóknak és minden szeretett asszonytársunknak

„**IDEJE VAN** a hallgatásnak, és ideje van a szólásnak” Préd 3,7

Ki mit ír ki arcára? Szokásom, hogy az utcán járva, vagy a gyülekezet udvarán végigmenve figyelem az asszonyok arcát. Hisz akaratlanul is arcunkra írjuk lelkünk örömét, bánatát. Nézem az asszonyok, a gyermektanítók szeme fényét, a gesztusokat, az arckifejezést, a külső megjelenést. Hisz beszél a test is, mondják a lélek búvárok. Rászorultam erre, hisz egyre kevesebbet beszélünk őszintén egymással, főleg önmagunkról. Nemrég kérdeztem valakit. A megszokott „Hogy vagy?” után a válasz csak ennyi volt: „jól”. Később mástól tudtam meg, hogy a kérdezett a házastársától épp most válik el... Csalódtunk egymásban, csalódtak mások bennünk, visszaéltek bizalmunkkal és elhallgattunk – más is, én is.

Zárkózott, kevés beszédű, komplexusos kislány voltam. Amikor 16 évesen megértettem, hogy szeret az Isten és kellek neki így, ahogy vagyok, kinyíltam. Így tanultam meg azt, hogy az emberek szívéhez a kulcs a SZERETET. Isten szeretett és beszélt – a négyszáz évnyi hallgatás büntetés volt.

Mivel a gonoszság megszokasodik, a szeretet sokakban kihül, mondotta az Úr Jézus. Nem szeretünk és elhallgatunk, bezárkózunk – önvédelemből. A mai nő nem kérdezősködik, hogy ne tűnjön kíváncsinak. Nem szólít meg, nehogy tolazkodónak nézzék. Nem dicsér, hogy ne tűnjön hízelgőnek. Nem emel szót, nehogy gán-

csoskodónak véljék. Igyekszünk, hogy legyen minden a házban, ne kelljen kölcsön kérni, még azt hiszik rólunk, hogy nem osztjuk be jól a pénzt. Gyermekkorai élményeim közé tartozik, hogy néha átküldtek valamit kérni a szomszédból: kenyeret,

„Jer, tegyünk próbát: mennyit fog életünk változni, ha kedvesebbek leszünk, ha az őszinte és dicsérő szavakat nem fogjuk spórolni egymástól, sem a mosolyt”

cukrot vagy olajat. Mennyire örültünk, hogy volt ok, amiért átmenjünk a szomszédba.

Gyülekezeti alkalmainkon sokkal több szó esik a nyelv bűneiről, mint a vétkes hallgatásról. Elhallgattunk. Maradt a beszélgetés az időjárásról, betegségekről, árakról meg valaki másról: szűkszavúan, óvakodva, bizalmatlanul. A társalgás – a jó ízű csevegés, a diskurálás – művészete olyan képesség, amit érdemes elsajátítani (Em Griffin: *Szerezünk barátokat*, 103 old.).

Mondanivalómat egy idézettel szeretném még világosabbá tenni. Lev Tolsztoj a Háború és béke című regényében leír egy beszélgetést, amelyben részünk van naponta, és amelyikre nem nyomta rá a bélyegét sem az unalom, sem a zárkózottság:

„Natasza egyik könyökére támaszkodva ült, az elbeszéléssel együtt folyton változott arckifejezése. Egy pillanatra sem vette le a szemét Pierről, úgy figyelte, látszott, hogy ő is átéli vele, amit elbeszél.

Nemcsak a tekintete, hanem felkiáltásai és közbevetett kérdései is azt bizonyították Pierrének, hogy Natasa az egész elbeszélésből pontosan azt hallja ki, amit ő érzékelni akart. Látszott, hogy nemcsak azt érti meg, amit Pierre elmond, hanem azt is, amit szeretett volna, de nem tudott

szavakba önteni.” (Szerencsés ember volt ez a Pierre. El tudta mondani amit akart és volt, aki meghallgassa.)

IDEJE VAN...

Minek az ideje lesz ebben az évben? Annak, hogy a sokbeszédű nő megtanuljon mást meghallgatni, és a hallgató, kevés beszédű nő megtanuljon megnyílni; hogy a lenéző felnézzen, a háládatlan hálás legyen; úszni az ár ellen, másképp tenni – más lenni, mint a tömeg?

Kihívás a jövőre: jertek tanuljunk meg újra beszélni egymással, nem kioktatni egymást, de empátiával végighallgatni azt, aki meg mer szólalni. A gyermekkorán merjünk a tanítói pózból leszállni és beszélni a gyermekekkel.

Legyen ez az új évi köszöntő egy baráti jó szó, bátorítás neked azok részéről, akik szeretnek és akiknek fontos vagy. Ha találkoznék veled az utcán, a gyülekezet udvarán, ugyanezt mondanám el: jer, legyünk egymáshoz az idén barátságosabbak, beszéldebbek.

Jer, tegyünk próbát: mennyit fog életünk változni, ha kedvesebbek leszünk, ha az őszinte és dicsérő szavakat nem fogjuk spórolni egymástól, sem a mosolyt. Bátrak leszünk, és ki merjük mutatni egymás iránti szeretetünket! Próbáljuk ki, mint alakulnak kapcsolataink, ha abban a tudatban élünk, hogy ismerős asszonytársaink értékelnek, szeretnek.

Ez az év legyen az Úr kedves esztendejének ideje (Lk 4,19)! Úgy hiszem, ha mi kedvesek leszünk, az esztendő is az lesz. Légy kedves Istennel, dicsérd őt minél többet. Ez kihat emberi kapcsolataidra. Aki az Istennel szűkszavú, általában az emberekhez szűkkeblű, mord. Légy az idén kedves Istenedhez! Legyen az idén újra kedvesed a férjed! Legyen pájtásod a húgod, nővéred, sógornőd! Áldott, kedves új esztendőt kívánok!

BÁLINT PÁLNÉ IBOLYA

Lelkipásztor-avatás Nagyvárad-Rogériuszon

Megváltást nyújtó Istenünk korlátlan bőséges kegyelme lehetővé tette, hogy Nagyvárad területén négy, sőt öt baptista gyülekezetben anyanyelvünkön terjedjen az evangélium: a belvárosi, a „Betlehem”, a magyar roma, a rogériuszi, sőt a biharpüspöki is. A felsoroltak közül a legfiatalabb a Rogériusz lakónegyedben lévő gyülekezet. Itt a 80.000 lakosnak 27%-a magyar. Ez a gyülekezet 1996-ban 30 taggal kezdte meg lelküket mentő szolgálatát azokkal a testvérekkel, akik mint a belvárosi gyülekezet tagjai, Krisztusba vetett hittel, vállalták a gyülekezet plántálását.

Az elmúlt tíz év alatt az Úr növelte a gyülekezet létszámát a megtért, üdvösséghez jutott lelkekkel. Jelenben 90 bemeztett tagja van és a hozzátartozókkal, barátokzókka 130. E gyülekezet plántálásában Megváltó Urunk Simon József lelkipásztort hasznáta eszközül, és megadta részére azt az örömet, hogy 2006. november 12-én Szabó László testvér lelkipásztor avatásának ünnepléses istentiszteletét vezesse.

Ez a rendkívüli istentisztelet a román baptisták rogériuszi új, impozáns imaházában du. 3 órakor kezdődött Pardi Félix, kémeri lelkipásztor imájával. Az alkalmi igehirdetést Borzási István, Szövetségünk elnöke tartotta az 1Kor 2:1-5 versei alapján. Az igehirdetés fontosságára és annak előadására hívta fel figyelmünket. Megrágadó módon szemléltette, hogy az igehirdetés egyszerű, mindenki által érthető legyen. Központjában nem lehet más, csak a megfeszített Krisztus. Szabó László testvérünk összefoglaló életrajzában bizonyoságot tett megtéréséről, ismertette az Úr munkájába való elhívását, amelyik a nagyvárad-belvárosi gyülekezetben kezdődött. Az avató bizottság kérdéseire, hogy mit hisz Istenről, a Bibliáról, a megváltásról, a gyülekezettről és az eljövendő dolgokról, teljes hitbeli meggyőződéssel válaszolt. Ezt követően Borzási István, Simon József, Giorgiov Adrián, Megyesi József, Halász Ferenc mint az avatóbizottság tagjai, kézrátétellel kérték Mennyei Atyánk áldását, oltalmát, vezetését Szabó László testvér részére. Borzási István bemutatta Szabó Lászlót és feleségét, Ildikót az ünneplő gyülekezetnek.

Az új lelkipásztort elsőnek köszöntötte Simon József testvér mint a rogériuszi gyülekezet lelkipásztora a 2Tim 3:12-17 igeverseivel. Joe Pendlton mint Szabó testvér tanára, rámutatott arra, hogy „ma egy újfajta kapcsolat születik meg

Szabó László középen, és az avató bizottság (balról-jobbra): Giorgiov Adrián, Megyesi József, Borzási István, Simon József, Halász Ferenc

közöttünk, munkatársam lettél”, alátámasztva az 1Tim 4:11-16 soraival. Giorgiov Adrián, a Teológia Dékánja, a következőket mondta: Szabó testvért aktívnak ismertem meg: az ifjúságban, a gyülekezetben, a teológián, a szakdolgozat írásában. Kívánom, hogy maradjon aktív az új szolgálatban is. A rogériuszi gyülekezet részéről Paniti Levente felolvasta a Titusz 2:1, 6-8 verseit. Megígérte, azért imádkoznak, hogy új pásztoruk tiszta és egészséges evangéliumot hirdessen; legyen bátorsága inteni a fiatalokat, és az idősebbeket józan életre vezetni.

Az ünnepi istentisztelet keretében a nagyvárad-belvárosi gyülekezet férfikara és a rogériuszi gyülekezet ifjúságának együttese énekeikkel dicsőítették Istenünket. Minden vágyunk az, hogy a fiatal gyülekezet ifjú lelkipásztorával együtt, még nagyobb lendülettel terjessze az üdvösséghez, Jézus Krisztushoz vezető evangéliumot.

MEGYESI JÓZSEF ny. lp.

Rádió-istentiszteletek: 2007

Kolozsvári Rádió – a 909 m és 1593 m középhullámon, valamint a 95,6 MHz ultrarövidhullámon. A szerdai műsorok délelőtt 9 órakor kezdődnek, a vasárnapiak pedig délután 5:25-kor.

január 3, szerda	június 6, szerda	október 17, szerda
január 24, szerda	június 24, vasárnap	november 11, vasárnap
február 11, vasárnap	július 15, vasárnap	november 4, vasárnap
március 4, vasárnap	augusztus 1, szerda	november 25, vasárnap
március 21, szerda	augusztus 19, vasárnap	december 12, szerda
április 29, vasárnap	szeptember 9, vasárnap	december 30, vasárnap
május 16, szerda	szeptember 26, szerda	

Ökumenikus műsorok:

április 8 - Húsvétvasárnap
május 27 - Pünkösdszombat
október 31 - Reformáció emlékünnep
december 25 - Karácsony

A kolozsvári Evangélium Hangja Rádióban (88,3 MHz)

minden vasárnap este 8:25-től hallható magyar nyelvű rádió-istentisztelet.

Marosvásárhelyi Rádió

(102,9 MHz, 89,4 MHz és 89,9 MHz frekvencián) baptista rádió-istentiszteleteinek programja vasárnaponként déli 12:00 órától:
január 21
március 4
április 15
június 27
július 8
augusztus 19
szeptember 30
november 11
december 23

Igét hirdet: **BORZÁSI ISTVÁN**
szövetségi elnök

Imaházavatás Sándorhomokon

Az Úr kegyelméből 2006. november 5-én felavathattuk azt az imaházat, amiért 5 éve imádkoztunk. Mielőtt az imaház ajtaját megnyitottuk volna, a szatmárnémeti fúvószenekar szolgált hívogatva az ünnepségre. Szűcs Sándor lelkipásztor testvér a 118. Zsoltár felolvasásával magasztalta Urunkat és buzdított hálaadásra. Mintegy 70 személy jött el, sokan a faluból, és meghívottak, úgyhogy a terem zsúfolásig megtelt.

A megnyitón ígét hirdetett F. Parker (ApCsel 4:23-33), szolgált még Fekete Csaba lp. Hadadnásdról, és felesége Erzsike, aki sándorhomoki származású, ők mindketten szívükön viselik a gyülekezet sorsát. Istent dicsőítő énekek is elhangzottak és forró imák:

Isten áldja meg ezt az imaházat.

A faluban a miszió 1999. novemberében indult el a Jézus élete c. film vetítésével. Ezt követően kérdőíveket osztottunk, választ kértünk és így bejutottunk egy roma családhoz, akik vállalták,

hogy helyet adnak az összejöveteleknek, és már a következő vasárnap 10 személy hallgatta a jó hírt. Később az Úr kirendelte igei szolgáloknak Nagy Kasza Mihály testvért, akinek a szívére is ráhelyezte ezt a missziót. A közösségnek jelenleg 5 bemeztett tagja

van, roma testvérek, de jóval többen látogatják az istentiszteleteket.

Hisszük, az Úrnak az a terve, hogy ebben a faluban is még sokan üdvözljenek.

LENGYEL ÁRPÁD
misziófelelős

100 éves jubileum Lecsméren

A lecsméri gyülekezet 2006. október 29.-én ünnepelte alakulásának 100. évfordulóját. Az ünnepségre több mint 300-an jöttek: a környező gyülekezetekből, Magyarországról és még Szlovákiából is. A kicsiny épület megtelt vendégekkel, legnagyobb örömmük mégis az volt, hogy a fő helyet Jézus Krisztus foglalta el.

Rövid imaórával kezdődött az ünnep, amikor a testvérek szívéből feltört a hála az elmúlt száz év sok áldásáért. Ez után Kánya Attila lecsméri református lelkész köszöntötte a gyülekezetet a 118. Zsoltár 24-26 verseivel. Igét hirdetett Borzási István lelkipásztor, szövetségünk elnöke, az 1Kor 9:24-27 alapján, ami nem csak a helybeli gyülekezetnek, hanem minden jelenlevőnek szólt. Jó volt újból emlékezni arra, hogy

mi nem bizonytalanra futunk, hanem mint akik előtt biztos a cél, és egy olyan koszorúért, ami hervadhatatlan.

A gyülekezet 100 éves krónikáját Pardi Félix, helybeli lelkipásztor olvasta fel. A továbbiakban köszöntések hangzottak el Boros Róbert, Papp László, Gergely Pál lelkipásztorok, a márkaszéki polgármester valamint a kémeri gyülekezet előjárója János Imre testvér részéről. A lecsméri testvérek közös ebéd formájában nyilvánították ki vendégszeretetüket az ünneplő sereg felé.

Délután hálaadó ünnepélyre gyűlt össze a gyülekezet. Köszöntések hangzottak el Szilágyi József, a kémeri gyülekezet diakónusa, Baranyi József, a helybeli gyülekezet előjárója és más testvérek részéről. A délutáni programot a kémeri-

lecsméri összevont ifjúság szolgálata is gazdagította. Igét hirdetett Boros Róbert udvarhelyi lelkipásztor a Máté 6:24-34 alapján. Majd Pardi Félix lelkipásztor szólt a gyülekezethez, hálaadó imára bátorítva az ünneplő népet. Egyet dobant a szívünk, amikor hangsúlyozta, hogy mindenkinek van oka a hálaadásra.

Az egész napi programban közreműködött a kémeri ének és fúvószenekar is. Még most is a fülünkbe cseng a 118. Zsoltár 24. verse: „ez az a nap melyet az Úr rendelt, vigadozzunk és örülünk ezen!”

Köszönjük a lecsméri testvérek vendégszeretetét. Az Úré minden dicsőség az elvett áldásokért és a gondviselésért.

VAD EDIT, Kémer

100 éves jubileum Szilágysámsonban

Istenünk kegyelméből 2006. október 15-én a szilágysámsoni baptista gyülekezet jubileumi ünnepséget tartott, megemlékezve arról, hogy 100 évvel ezelőtt „az Úr küldöttei eljutottak Szilágysámsonba is, jó magot hintve jó földre”, és voltak akik meghallották az evangéliumot és döntöttek Jézus Krisztus mellett. A gyülekezet 6 taggal indult, akiket Kornya Mihály merített be Szilágynagyfaluban.

Már hetekkel az ünnepség előtt a gyülekezet apraja-nagyja egy szívvel és egy lélekkel azon szorgoskodott, hogy minél kellemesebbé és emlékezetesebbé tegyék ezt a napot.

Miközben a jubileum megrendezésén fáradoztunk szeretettel gondoltunk vissza a kezdetre és az elmúlt 100 évre. E célból készült el a gyülekezet krónikája is. Hálások vagyunk Istennek elődeinkért, azokért, akik hirdették falunkban az ígét, azokért, akik meghallották a jó hírt és egy évszázadon keresztül megmaradtak a hitben akkor is, amikor „nehéz idők álltak be”. Hálások vagyunk Istennek a gyülekezetünk lelkipásztoraikért, akik vállalták köztünk az Úr ügyét és gyülekezetünkben szolgáltak: Kis J. Lőrinc, Torma János, Bándi Sándor, Szűcs Sándor, Bíró Zoltán testvérek, valamint Király Tibor, Gergely Pál, Horváth Ferenc lelkipásztor testvérek, akik ügykezelő lelkipásztorként szolgáltak köztünk. Ugyanakkor azokért is hálások vagyunk, akik itt születtek, itt nőttek fel, itt ismerték meg az Urat, de egy idő után más helységekből telepédtek le és az ottani gyülekezetbe épültek be.

És elérkezett a várva várt nap. A gyülekezet „ünnepi öltönyt” öltött magára talán úgy, mint soha máskor. Fénylettek a fűvósok hangszerei, 8:30-kor a bejárat előtt „zengték a grádicsok énekeit” köszöntve az ünnepre érkezőket. Fehér karszalagos

rendezők fogadták és igazgatták a kedves vendégeket. A csodálatosan berendezett gyülekezeti terem is „sajátos melegségével” fogadta az érkezőket. Aztán felcsendült a kb. 500 résztvevő ajkáról a szívből fakadó dicsőítés: „Az Úr legyen áldott nagy dolgokat tett!”. Erről tettek bizonyosságot az imaóra vezetői: Szabó Sándor, a gyülekezet diakónusa, Bántó József, a gyülekezet vezetője és Fekete Sándor testvér Kolozsvárról, aki gyülekezetünkben munkálkodott, amíg el nem költözött. Az Úr nagy dolgaiért adtak hálát az imaórán az imádkozók is.

A délelőtti istentiszteletet Horváth Ferenc lelkipásztor testvér vezette. Köszöntötte a vendégeket, a jelenlevő lelkipásztorokat, majd külön az elszármazottakat és a helyi gyülekezetet. Köszöntések hangzottak el a szilágysámsoni polgármester, Bóbis Zoltán részéről, Bántó Zsiga, a református egyház gondnoka részéről, Budai Lajos, a zilahi gyülekezet lelkipásztora részéről, ifj. Szabó András érmihályfalvi lelkipásztor részéről.

Bálint Pál lelkipásztor testvér Kolozsvárról felolvasta a gyülekezet krónikáját, lenyűgözött bennünket a tömören fogalmazott „írott történelem”.

A délelőtti igehirdetést Borzási István lelkipásztor testvér végezte, szövetségünk elnöke Józsué 24 rész alapján. „A jubileum olyan, mint a járműveken a visszapillantó tükör” – mondta Borzási testvér. Nem kell mindig visszapillantani „előre kell most nézni”. Az Urat kell választani és meg kell újítani VELE a szövetséget – hangzottak a biztató szavak.

Befejezés után Bántó József testvér közös ebédre hívta meg a vendégeket és a helybelieket is. Az ebédet Gyulai Zoltán testvérénél fogyasztottuk el, az erre a célra szépen berendezett főlíasátorban. A

nőtestvérek kitettek magukért. A felszolgáló ifjúság is jelesre vizsgázott.

Délután 3 órakor Gergely Pál ippí lelkipásztor imájával kezdetét vette az istentisztelet. Köszöntések hangzottak el: Bálint Pál, Gergely Pál, Szűcs Sándor lelkipásztorok részéről. Horváth testvér felolvasta Torma János testvér köszöntő levelét, aki 10 évig volt a gyülekezet lelkipásztora, és betegsége miatt nem vehetett részt az ünnepélyen. Azután Bíró Zoltán lelkipásztor köszöntő levelét olvasta fel Horváth testvér. Bíró Zoltán 3 évig volt a sámsoni gyülekezet pásztor. Angliában lévén teológiai továbbképzésen nem vehetett személyesen részt az ünnepségen.

A délutáni igehirdetést Bándi Sándor egrespataki lelkipásztor végezte Apcsel 4. rész és Jelenések 2:10b versek alapján. „Jézus nevének az ajkamon, jó íze van” „ebben a gyülekezetben a legtöbbet elhangzott név az Úr Jézus neve” „ami történt az elmúlt 100 évben, az Úr Jézus nevében történt” „Jézus Krisztus nevében van jövője a gyülekezetnek” – hangzottak Bándi testvér igehirdetésében.

Az énekkar, fűvósok, az ifjúság csoportja, a vasárnapi iskola csoportjai szolgálatukkal emelték a jubileumi ünnepség színvonalát.

Köszönetet mondunk a gyülekezet ifjúságának a digitális kivetítőért, amit saját adományukból ajándékoztak a gyülekezetnek.

Köszönetet mondunk Fekete Sándor testvérnek Kolozsvárról, aki ajándékozott számunkra egy erősítő berendezést.

Köszönetet mondunk azoknak, akik éjtnapot egygyé tettek, hogy minden ékesen és jó rendben elkészülhessen. Mindenért dicsőség az Úrnak!

FEKETE KÁROLY, Szilágysámson

BEMERÍTÉSEK

Nagy öröm volt számunkra december 3-án, advent első vasárnapján **Marosvásárhelyen**, amikor hárman újra bizonyosságot tettek a bemerítés vizében. Lukács Berta a szovátai gyülekezethez csatlakozott (kibédi körzet), Gyulai Éva és ifj. Zöld József a marosvásárhelyi gyülekezet tagja lett. Az imaáhitaton Vass György és Szeredai László buzdítottak, majd Tötös János, az

erdőszentgyörgyi körzet lelkipásztora hirdetett ígét (1Pt 3:18-22). Arra a kérdésre, hogy mit jelent a bemerítés, az ige különböző fordításai azt a választ adták, hogy az a jó lelkiismeret keresése Isten előtt (Károli), könyörgés Istenhez jó lelkiismeretért (Új fordítás), a jó lelkiismeret bemutatása, a jó lelkiismeretről szóló vallástétel, illetve a jó lelkiismeret hűségfogadása

Isten előtt. A bemerítést Borzási István lp. végezte. A népes gyülekezet úrvacsorához is járult, Tóth Attila szászrégeni, illetve Kelemen Sándor marosvásárhelyi lelkipásztorok szolgálata után. Az ünnepen a marosvásárhelyi énekkar szolgált. Az új tagok életére Isten gazdag áldását kívánjuk, és hogy mindvégig megmaradjanak benne!

Borzási Tábíta

2006. szeptember 24-én, a **szilágysomlyói** gyülekezetben négy fehér ruhás pecsételte meg hitét a bemerítés által: (a fotón balról-jobbra) Väsäliuț Andrea, Tökölly Klára, Nagy Gabriella, Väsäliuț Romeo. Az ígét Simon József tv. hirdette, a bemerítést Szekrényes Pál helybeli lelkipásztor végezte. Az Úr áldása legyen az új tagok életén és ő adjon növekedést és erősödést gyülekezetünkben.

Sz. P.

Mezőtelki – 2006. július 4. vasárnapján történt a bemerítés a Sebes-Körös vizében. Az ígét Hans Klaver hirdette (Jn 3:16) Hollandiából, a bemerítést Bányai János körzeti lelkipásztor végezte. A fehér ruhások a következők: Varga János, Varga Joana, Terics Laura, Fekete Domnika, Lakatos Róbert és Terics Kármén.

Radnóton népes gyülekezet előtt, advent második vasárnapján öt fehér ruhás merítkezett be. Az istentiszteleten szolgált a marosvásárhelyi énekkar és a Tóth Attila lp vezette szászrégeni énekcsoport. Borzási István igehirdetésében (1Kor 10:1-13) hangsúlyozta: akik elindultak Egyiptomból, azoknak a többsége elveszett útközben, és kevesen jutottak be az ígért földjére. Az elindulás fontos: a tengeren való átkelés (bemerítés) és a kősziklából fakadó víz (úrvacsora) jelzi a kezdetet. Nemcsak elindulni kell, hanem megérkezni is! Harcoljuk meg a hitnek szép harcát, nyerjük el az örök életet! A bemerítést Máté Miklós helyi lelkipásztor végezte. Az úrvacsorai asztalnál Tötös János erdőszentgyörgyi lp. szolgált. A bemerítkezők közül, balról jobbra: Gábor Eliza és Klára a havadtői gyülekezet tagjai lettek, Bondor Timea a szászrégeni, Simon Salomé pedig a radnóti gyülekezetbe csatlakozott. Szekeres Sándor az első tag Mezőbándról! Kövesse e szép elindulást hűséges előrehaladás és dicsőséges megérkezés! **Borzási Mírjám**

Ünnepünk volt a **homoródszentmártoni** imaházban a körzet gyülekezeteinek tagjaival 2006. július 23-án, 10 fehér ruhás nyilvános biznyságtétele és bemerítése alkalmából. A zsúfolásig megtelt imaházban id. Máté Zoltán valamint Király Barna testvérek a 100. Zsoltár alapján buzdították imára a jelenlevőket. A bemerítésről szóló igei tanítást Borzási Gyula lp. tv., a Hargita Keresztyén Tábor igazgatója hirdette az ApCsel 16: 13-15 alapján. A bemerítést

Simon András körzeti lelkipásztor végezte. Péter Attila és Elza, Mezei Ervin és Viola valamint Káló Lázár Iván a székelyderzsi, Mihály Teréz és Csáka Lajos a homoródmási, Jakab Anna, Molnár Rozália a homoróddaróci, míg Káló Viola a székelymuzsnai gyülekezetek tagjai lettek.

A délutáni istentisztelet keretében gyerekbemutatásra került sor. Simon testvérünk és felesége Enikő elhozták harmadik gyereküket, hogy felajánlják az Úrnak és

áldásáért fohászkodjanak. Alkalmi igével Kövendi Levente tv. a csíkszeredai gyülekezet lelkipásztora szolgált (Mk 10: 13-16). Az ünnepélyt a Szilágyságból érkezett családi kórus szolgálatai tették színesebbé. Záróbeszédet Borzási Gyula lp. testvérünk mondott a 128-as Zsoltár alapján.

Az Úr áldja meg hűséggel és kitartással a fehér ruhásokat és az övé legyen a dicsősség ezért az áldásos napért.

iff. M.Z.

Brassó – Különös kegyelem az, amikor beérik az igei magvetés egy-egy ember szívében... Az utóbbi években megtért brassói fiatalok közül hárman döntöttek úgy, hogy az Úr Jézusba vetett hitükről vallást téve, az ő példáját és parancsát követve november 26-án bemerítkeznek, és csatlakoznak a helyi baptista gyülekezethez.

Háromjuk közül **Soós Gyula** az, aki legrégebb óta látogatja gyülekezetünket, mert vegyes vallású családba született: édesapja révén az unitárius egyházhoz, édesanyja révén a baptista gyülekezethez kötődött. Amint növekedett terhére vált, hogy az egymással ütköző két tanítást felváltva hallgassa. Szíve és értelme is az élő evangélium felé húzták, és három éve, egy igehirdetés sorozaton jött rá arra, hogy ez az evangélium neki szól, és csak akkor hoz számára életet, ha hittel fogadja. Az akkor fogant hit mostanra erősödött meg annyira, hogy nyilvánosan a bemerítés vizében is megvallja...

Patakfalvi Enikő középiskolás éve elején kapcsolódott be három osztálytársával együtt a Hozsánna Ifjúsági Kórus munkájába, unitárius háttéréből származó torz, de nagyon is határozott istenképpel. A Krisztust mint Fiú Istent imádó és az Istennel való bensőséges kapcsolatról szóló énekszövegek indították el benne az őszinte istenkeresést. Kérdéseire Isten önmaga kijelentésével válaszolt. Miután

másfél évvel ezelőtt, egy vidéki evangelizáló estén felajánlotta magát Krisztusnak, megnyílt előtte a Biblia, és az új élet jelei egyre látványosabban kezdtek megnyilvánulni benne. Lelki növekedéséhez egy amerikai keresztyén táborban szolgálattal töltött nyár is hozzájárult.

A bemerítés szükségességéről is Isten győzte meg, és különös ajándékként élte meg, hogy egész családja eljött és vele együtt örült e rendkívüli ünnepen...

Gödrö Attila a Kis Ottó testvér vezetésével indult négyfalui misszió első zsongója. A sok megvetést, elutasítást megélt fiatalemberrel két éve, a karácsonyi koncertünkön találkoztunk először. Az azt követő közös szilveszter meghatározó fordulatot hozott az életében: rendszeres látogatója lett a brassói gyülekezetnek és hűséges segítője, útegyengetője Ottó testvérnek a lakhelyén – Hétfaluban – induló

gyülekezetplántáló munkában. Az élő biznyságtételek, baráti beszélgetések nyomán Isten igéje hatására döntött úgy, hogy Krisztus követője lesz – a bemerítésben is.

Az ünnepi istentiszteleten Kis Ottó buzdított imára a Jel 3:5-6 alapján, Borzási Gyula tanított a Krisztusban hívők keresztségéről, majd a Hozsánna Ifjúsági Kórus szolgálata és a fehér ruhások biznyságtétele után Mike József végezte a bemerítés szolgálatát.

A három fiatal a jelenlévő lelkipásztorok kézzátételes áldásával, és személyre szóló alkalmi igékkal indulhatott tovább életük e jeles mérföldkövétől. Velük együtt tovább imádkozunk azért, hogy még sokak életében beérjen a zsendülő ige-vetés, és egyre több vető-arató álljon munkába! Csatlakozzatok ti is!

Mike József

Ő mondta: Nem hagylak el... Zsid 13:5c

Alltam az út szélén, november utolsó vasárnapjának reggelén, várakozva egy alkalmi autóra. Egyszer csak a száguldó járművek közül az egyik, mikor már jól elhaladt előttem, fékezett majd tolatott vissza. Én odasiettem, köszöntem és megmondtam a helység nevét, ahova igyekeztem. Két férfi ült az autóban, román ajkúak voltak. A kormányon ülő szólalt meg: Valakit megláttunk maga mellett állani, „őerte” tolatunk vissza – tessék beülni. A további beszélgetésből megértettem, hogy igehirdetőkkel utazom, akik egy újszövetségi gyülekezetet igyekeznek meglátogatni. Mi egymást eddig nem láttuk és nem ismertük. Viszont a találkozásunk óriási bátorítást jelentett az aznapi szolgálatomra: „mások látják az Úr Jézust mellettem, és őerte állnak meg, miközben rajtam segítenek”.

NEM HAGYLA EL...

A három zsidó ifjúval is vele volt az Isten, még mielőtt a tűzbe dobták volna őket. A kívülvalók számára ez csak akkor lett láthatóvá, amikor a hétszerte inkább befűtött kemence közepén szabadon négyen járkáltak. Miután kijöttek, ismét hárman voltak láthatóak (Dán 3:24-25).

Milyen jó, hogy a szenvedésünk kemencéje, amely gyakran igen befűtött, kimutatja a mellettünk álló Isten Fiát. Lehet, mi nem is érzékeljük ezt. Kérlek, figyelj csak oda, ő akkor is ott van, amikor mások nem is látják.

Lezárul(t) a 2006-os esztendő. Mi mindent visz magával az idő? Sokan ebben az évben veszítették el szeretteiket, és magukra maradtak. Másokat a barátok hagytak cserben és maradtak magukra.

A magunkra maradás sok fájdalmat okoz. Megváltónk is kivette a részét ebből a Golgotán: Én Istenem! Miért hagytál el engemet? Az én és a mi bűneinkért kellett magára maradnia (Mt 27:46). Viszont ő megígérte követőinek, hogy velük lesz minden napon a világ végezetéig (Mt 28:20).

A címben említett ige szöveggörnyezetében (Zsid 13:4-5) megtaláljuk azokat a feltételeket, amelyeknek a teljesítése fontos ahhoz, hogy az Úr Jézus Krisztus velünk legyen.

A 4. vers a tiszta erkölcs igényét támasztja. Reménykedem, hogy a kedves olvasó úgy zárta a 2006-os esztendőt, hogy nem rontotta meg a saját házasságát, sem a másokét. Minden házasságtörő Isten igaz ítéletére készüljön. Az ilyen személy nem számíthat arra, hogy vele lesz

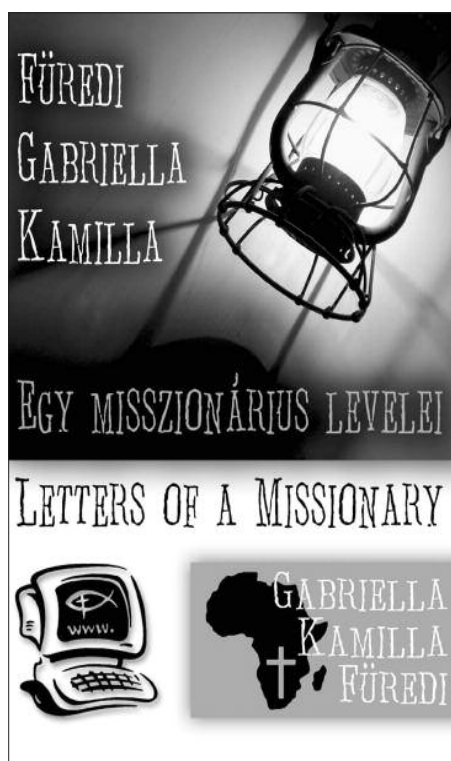
az Isten, csak ha megbánja és elhagyja bűnös múltját, megtér és újat kezd.

Fontos feltételeket az 5. vers is tartalmaz: „fösvénység nélkül való legyen a magatok viselete”. Ez a kifejezés magában foglalja az ember egész életvitelét: táplálkozás, tisztálkodás, pénzbeosztás, időbeosztás (stb.).

Az elmúlt esztendő vallani fog rólunk ama napon, igen nagy pontossággal: adományainkról, istentiszteleti látogatásainkról, a bajba jutottak megsegítéséről, imaéletünkről. A fösvénységet bálványimádásként tünteti fel a Szentírás (Kol 13:5, Ef 5:5). Az Úr a bőkezűeknek mondja: NEM HAGYLA EL.

Végül pedig a megelégedést várja tőlünk a Mindenható: elégedjete meg azzal, amitek van. Csak akkor vesszük hasznát fizikai és lelki javainknak, ha megelégedik bennünk a lélek (1Tim 6:6). Valóban nagy nyereség az istenfélelem megelégedéssel. A tiszta erkölcsöt, a bőkezűséget és a megelégedést csak egy újjászületett hívő élettel tudjuk megélni. Kérjük ezt az Úrtól, aki megígérte: NEM HAGYLA EL, SEM EL NEM TÁVOZOM TŐLED.

BÁNDI SÁNDOR, Egrespatak

KÖNYVAJÁNLÓ

„Egy misszionárius levelei”

Füredi Gabriella Kamilla naplója hiánypótló a magyar baptista irodalomban. Ő a '89-es rendszerváltás utáni első magyarországi misszionárius, aki Isten hívásának engedve Afrikába utazott, hogy megossza az evangélium üzenetét Sierra Leone népével.

Első hallásra még romantikusnak is tűnhet egy ilyen vállalkozás. Sokan voltak már olyanok a történelemben, akik szerették a kalandot és az új kihívásokat és elindul-

tak távoli egzotikus népek közé, hogy rövid ott tartózkodás után, beleértve a bennszülöttek küzdelmes életébe, gyorsan visszatérjenek korábbi biztonságos környezetükbe.

Egy misszionárius élete azonban nem ilyen. Ezt isteni elhívás nélkül nem is lehetne föl vállalni. Az Ő Lelkének érintése, ereje, vezetése nélkül kudarcra ítélt vállalkozás lenne. Akit viszont Ő hív el, Ő készít fel, Ő tölt be Szentlelke teljességével és

erejével, abban túlradó szeretet, együttérzés, segítőkészség ébred a lelki és anyagi szükségben élő embertársa iránt.

Füredi Kamillát úgy ismertem meg, mint aki vallásos háttér nélkül nőtt fel, de Isten Lelke megragadta, hitet ébresztett benne, szellemi családjának tagjává tette. Szolgálatát először a Budapest-Kispesti Baptista Gyülekezetben kezdte meg. Majd a Magyarországi Baptista Egyház (MBE)

„Valaki ott legyen mellettem”

Az óceánon túlról érkeztek testvérek a nyáron Udvarhelyre. A két heti misszióban szükségük volt „második szájra”, hogy az itt élő emberek megértsék őket. Hívtak engem is a gyülekezetből nekik segíteni. Gondolkodtam és imádkoztam, mit tegyek. Augusztusban véglegesítő vizsgám lesz a tanügyben, és sokat kell tanulnom. Eszembe jutott, amit Jézus mondott, keressük először az ő országát és igazságát és akkor minden ráadásul megadatik nekünk. Így hát mentem. Az Úr megáldott köztük. A vizsgákon azóta túl vagyok és sikerültek.

Kilencen jöttek Kaliforniából, Freznóból, fiatalok és idősebbek. Egyik délután betegeket látogattunk meg a kórházban. Meglepett, hogy mennyire hálásak az emberek a jó szóért, Isten igéjéért. Délelőttönként kezdőknek és haladóknak angol nyelvkurzust tartottunk. Délutánonként Farcádra, egy közeli faluba mentünk ki gyerekek és fiatalok közé.

Két péntek délután női alkalom volt a gyülekezet asszonyaival, majd fiatal anyukákkal a városból. Az ismerkedést játékosan kezdtük és beszélgettünk a gyereknevelésről. Amerikai nőtestvéreink bátorítottak az igéből: legyünk erősek hitünkben

és álljunk meg a harcokban, ne csak hallgassuk Isten igéjét, de tanulmányozzuk és elmélkedjünk felette.

Megragadott az, ahogyan ők figyelnek egymásra. Az új hívőknek, fiatal lányoknak van egy mentoruk, aki foglalkozik velük. Ahhoz bármikor, bármilyen kérdéssel fordulhatnak...

Elgondolkodtam ezen. Sokszor én is annyira vágytam arra, hogy valaki ott legyen mellettem, egy idősebb, bölcsőbb nőtestvér, aki segítsen. Úgy éreztem, hogy harcaimban, nehézségeimben egyedül kell felnőjek. Biztos, sok lány van így.

Talán ehhez részünkről is bátorság kell, meg gyengeségünk felvállalása, hogy odamenjünk a másikhöz. Lehet, hogy ehhez a másik fél részéről is több szeretet meg törődés kellene, hogy kilépjen a padból, vagy a formális köszöntések mögül.

Remélem, hogy ez nem csak az én vágyam. Bárcsak változnánk! Bárcsak lennének meleg közösségeink, családjaink, hogy az itt felnövő lányok (és fiúk) – Krisztusban erősen állva, a hit harcában jól küzdve – majd másokat is taníthassanak.

TÁNCZOS ANDREA,
Székelyudvarhely

A Királyság szolgálóihoz

Talán éppen e mostani időért...

Futnak az órák, a percek, az élet, s annyi, kit Isten nem érintett még meg – de téged végtelen hatalma már elért!

Talán éppen e mostani időért...

„Hol van az Isten? Mért nem jó segítség?” kérdezi sok szív, s oltatlan kínban ég. Boldog, kihez a Töviskoronás betért.

Talán éppen e mostani időért...

Bár karod gyenge, s lábad hamar fárad, remeg a szíved, szemed könnybe lábad, de nem béna, s nem vak! És te tudod, mért...

„Talán éppen e mostani időért...”

hallotta Eszter, s az udvarba lépett. Lehet, hogy reszketett, és hófehér lett, de célt ért mégis. Ó, áldott erőnlét!

Talán éppen e mostani időért...

Elszánt szolgálókat keres az Isten, mint Eszter volt – hogy bő áldást hintsen, s elküldje betegért, gyermekért, idősért...

Talán éppen e mostani időért...

Forrong a világ. Sóvárogra várja, hogy az Úr kezét, szeretetét lássa olyan nőkben, kiket kegyelme elért. TALÁN ÉPPEN E MOSTANI IDŐÉRT...

*Az első Navigator Women's Conference alkalmából írta egy névtelen résztvevő 1985-ben. A magyar változatot **Tánczos Andrea** ovónő fordítása alapján **Kiss Lehel** készítette.

⇒ központ irodájában kapott munkát. Ez idő alatt intenzív nyelvtanulásba kezdett, és szerzett teológiai diplomát a Szabadegyházak Tanácsa Lelkészképző Intézetében.

Tanulmányokat folytatott Svájcban a Zürich melletti Rüschlikoni Nemzetközi Baptista Intézet (SITE) nyári egyetemén. Először az Európai Baptista Misszió (EBM) kötelékében nyílt lehetősége Afrikába utazni. Sierra Leone akkoriban véres polgárháborúba sodródott. Az országban tevékenykedő misszionáriusok élete is kockán forgott. Kamilla is nagy nehézségek között menekült ki a háborús körülmények közül. Először Magyarországra tért vissza, de nem találta lelke nyugalmat.

Kereste a módját, hogy miként térhetne vissza a korábbi misszióföldre. Kezdetben ez teljesen reménytelennek tűnt.

Aztán az Egyesült Államokba, Cleveland (Ohio) városába települt át, azt remélve, hogy talán onnan nagyobb eséllyel juthat vissza Afrika földjére. Hosszan tartó imádságos időszak következett, aztán ismét megnyitotta Isten az ajtót előtte. Most már az amerikai és az óhazai magyar testvérek összefogásának és hathatós anyagi támogatásával indulhatott vissza a megkezdett lelki munka folytatására.

A kedves Olvasó, egy misszionárius ún. „imaleveleit” veheti a kezében. Ez által betekinthez egy missziómun-

kás mindennapi életébe, gondjaiba, sikereibe és kudarcaiba. A végzett lelki munka örömeibe és kétségeibe. Munkatársaival, barátaival, lelki testvéreivel való kapcsolatrendszerébe.

Ezek a levelek arra is serkentenek, hogy bizonyos mértékig mi is bekapcsolódjunk a Jézus Krisztus által meghirdetett nagy misszióparancs teljesítésébe:

„Menjete el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népeket, bementítve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” (Máté 28:18-20)

Talán nekünk sohasem adódik arra lehetőségünk, hogy Afrikába menjünk a misszióba. Azzal viszont, ha imádkozunk az ott munkálkodó misszionáriusunkért és anyagiakkal is támogatjuk hűségesebb szolgálatát, részt vállalunk a világmisszió eredményes előmozdításában.

Ennek a könyvnek az eladásából származó bevételével ugyancsak Füredi Kamilla missziós tevékenységét kívánjuk támogatni. Kérem testvéreim, hogy tekintsük szívügyünknek misszionáriusunk lelki és anyagi támogatását!

Dr. Mészáros Kálmán
a Magyarországi Baptista
Egyház Elnöke

Szeretett testvérünk Smith Robert 2006. augusztus 1-én az örök hazába költözött. Tíz évvel ezelőtt Robert testvérünk nem is tudta, hogy Erdély létezik. Még kevésbé tudta, hogy hol van. De amikor

hallotta István bácsi kérését 1999-ben az erdélyi prédikátorok megsegítésére, azonnal kész volt segíteni. Testvérünk 2000. nyarán eljött Kaliforniából barátjával Ray Macananny testvérel együtt, hogy az erdélyi missziót megismerje. Ezután a misszió megsegítését teljesen a szívére vette. Nem csak ő maga adományozott önfeláldozóan, de másokat is teljes erővel buzdított. Imaház építések, lelkipásztori autók, táborozások jöhettek létre az ő buzgalma és fáradozása eredményeként. Kedves testvérünk eltávozása nagy veszteséget jelent a Mission Transylvaniának. Imádkozunk, hogy az Úr rendeljen ki más olyan támogatót, mint Smith Robert testvérünk volt. **Veress Efraim**

Fájó szívvel, de Isten akarátában megnyugodva és a viszontlátás reményében vettünk búcsút **özv. Bálint Péterné** (szül. Barabás Margit) testvérnőnkől, akit életének 85. évében hívott haza az Úr hosszas betegség után. Testvérnőnk a bibarcfalvi baptista gyülekezet hűséges tagja volt, aki sokat imádkozott azért, hogy a kicsiny közösség gyarapodjon. Hisszük, hogy nem volt hiábavaló a sok könyörgés. A gyászistentiszteleten Borzási Gyula és Veress Efraim lelkipásztorok hirdették a vigasztalás ígét és az evangéliumot. **V. E.**

Október 10-én, szép napsütésben kísértük el utolsó útjára **id. Szeghalmi Győzöt**, akit 84 esztendővel ajándékozott meg a teremő Isten. Testvérünk 1922. március 10-én született Biharon. Gyermekkorában sokszor elkísérte édesapját a lelkimunkába. Fiatalon döntött az Úr Jézus mellett, 1938. augusztus 7-én alámerítkezett Szalárdon a Berettyóban Dani Lajos tv. által. 18 évesen a gyülekezet imaórávezetéssel bízta meg, 26 évesen bizottsági tag lett, 27 évesen a gyülekezet jegyzőjévé választották, 28 évesen igehirdetéssel bízták meg. Hirdette az ígét körzeten belül és azon kívül. Arany jegyzetnek nevezte azt a kis naplóját, amiben 123 gyülekezet volt bejegyezve, és amelyeket többször is meglátogatott: Bihar-tól Konstancáig, Nagybanától Temesvárig. Egyszerű ember volt és így nevelte családját is, mindenkivel szóba állt, őt is mindenki szerette. Hitében rendíthetetlen volt, kitartott mindvégig az ő Ura mellett. Temetésén a református egyház lelkésze és

hívei is jelen voltak, mivel nem múlt el egy temetés sem, hogy Győző bácsi ne lett volna ott, ahol énekelt, vagy elmondott egy verset. Elekes József tv. a 2Kor 4:13-18 alapján, ezt követően lelkipásztorunk, Albert István Zsolt tv. szólt a megjelentekhez (Zsolt 90:10-12). A temető-kertben Balogh Zoltán tv. mondott kezdő imát, majd újból a körzet lelkipásztora szólt a vigasztalás ígét (Filippi 3:20-21). A körzet összevont énekkara és az összevont Nagyvárad-Tamási fúvóskar szolgált.

Szász Gyula

Június 27-én volt **id. Veres Géza** testvér temetése Diószegen, a régi temető kápolnájából, akit az Úr 81 éves korában szólított haza az örök hazába. A temetésen Megyesi József ny. lp. testvér hirdette az Úr üzenetét: „Ne félj, mert megváltottalak” (Ézs 43:1). Majd őt követte Gellért Gyula ref. esperes bizonyágtétele: „A bölcs embernek helye van a társadalmi életben”. Ezután ifj. Szabó Mihály búcsúztató szavai következtek (Jak 1:12). Közreműködött a helybeli énekkar, váradi testvéreinkkel együtt. Befejező imát Bozsoky Sándor ref. lelkész mondott. Mennyei Atyánk vigasztalása legyen a gyászoló család életében. **Zsisku Lajos**

Nagy József (72) testvért október 4-én kísértük utolsó útjára Diószegen. Október 1-én, vasárnap ő is szolgált az úrvacsora kiszolgáltatásánál. Másnap este még feleségével beszélgetett, azonban éjfélkor csendesen adta át lelkét Urának, akit hűségesen és odaadással szolgált. A gyászistentiszteleten szövetségünk főtítkárá, Gergely István lelkipásztor testvér hirdette a vigasztalás ígét (Zsid 9:27), azután ifj. Szabó Mihály lp. búcsúztató szavai következtek a Lk 12:40 igeversek alapján. A sírnál Zsisku Lajos ny. lp. szolgált (Jn 14:1-2). A diószegi énekkar a mihályfalvi testvérek közreműködésével szolgált a kápolnánál és a sírnál is. Mennyei Atyánk áldása legyen az igei szolgálatokon és vigasztalása a gyászoló családon. **Zs.L.**

Május 29-én kísértük utolsó útjára Fekete-Gyarmaton, **Vigh József** testvért, akit 85 éves korban szólított haza megváltó Ura. Testvérünk 53 éven át hűséggel szolgált Krisztust és a gyülekezetet. Hálával emlékszünk példamutató életére. Mindenben elől járt, ha tehette segített a rászorultakon, a betegeken: ha kellett vizet vitt a kútról, fát hasított, ápolt, vigasztalt. Temetésére nagy tömeg gyűlt össze kinyilvánítani részvételüket és meghallgatni Isten vigasztaló ígétjét, amit Boros Gyula, Papp Dezső és Katona János lelkipásztorok hirdettek. Az Úr vigasztalja a gyászoló családot és gyülekezetet. **Katona János lp.**

Az erdőhegyi (Kisjenő) gyülekezet gyászistentiszteletre gyűlt össze június 6-án, hogy elkísérje utolsó útjára **Csontos Irénkét**, akit Teremtője 82 esztendővel ajándékozott meg. Testvérnőnk segítőkész szolgálatával családjá, a gyülekezet, valamint ismerősei körében megváltó Urára mutatott. Földi maradványait a tamásdai temetőben helyeztük nyugalomra. Alkalmi ígét hirdetett Boros Gyula és Katona János lelkipásztor. A Szent Szellem vigasztalása legyen a gyászolókkal. **K. J.**

Fájdalommal a szívünkben kísértük utolsó útjára **Szabó Ilus** testvérnőt 2006. október 23-án Hadadnásdon. Ilus testvérnő 1962-től 1990-ig a lupényi gyülekezet tagja volt, elköl-

tözése idejéig pedig a hadadnásdai gyülekezeté. Testvérnőnk 68 évvel ajándékozta meg az Úr. A gyászistentiszteleten ígét hirdetett Fekete Csaba helyi (1Pt 1,22-25) és Szűcs Sándor szatmárnémeti lelkipásztor (Lk 2,22-32), a temető-kertben a 2Kor 4,14 versek alapján. A gyülekezet ének- és fúvóskara is szolgált. Az Úr vigasztalását kívánjuk a gyászoló család számára.

Nagyfaluban november 29-én kísértük el utolsó útjára **Szabó (Király) Erzsébet** testvérnőt földi maradványait. Gondviselő Urunk 84 évvel ajándékozta meg. Rövid szenvedés után hirtelen távozott szerettei köréből. A temetésen Kabai János és Szekrényes Pál tv-ek hirdették Isten ígét. A helybeli zenekar és énekkar szolgált. Vigasztalást kívánunk gyászoló gyermekeinek és unokáinak. **Sz. P.**

Szilágysomlyón fájó szívvel kísértük utolsó útjára november 1-én **Farkas (Kulcsár) Ildikó** testvérnőnk, akit a Teremtő 56 évvel ajándékozott meg. Súlyos betegség után lelki megnyugvással békességben távozott Urához, Megváltójához. A temetésen Gergely Pál, Nagy István és Szekrényes Pál hirdette Isten vigasztaló ígét, és a perecseni énekkar és fúvózenekar szolgált. Isten vigasztalását kívánjuk özvegy férjének Bálint tv-nek, lányainak Ildikónak és Andreának, idős szüleinek és minden rokonnak. **Sz. Pál**

Nagyváradon **Mikó Ilona** testvérnőnk november 29-én kísértük el földi életének utolsó útjára. Teremtő Urunk 90 évet adott részére. Az utóbbi években betegsége kitartó gondviselést igényelt szerettei részéről, amihez Mennyei Atyánk megadta a kellő segítő erőt. A gyászistentiszteleten a ravatal előtt Giorgiov Adrián, a nyitott

1956-ban

Bemérítkezésük 50 évvel ezelőtt volt

Diószegen, 2006. augusztus 2. vasárnapján emlékezett meg gyülekezetünk azzal a tíz testvérnővel, akiknek a bemerítése 50 évvel ezelőtt volt. 1956. június 11-én Bokor Barnabás nagyváradi lelkipásztor, az akkori Hitközség elnöke végezte a bemerítést. A 16 fehér ruhás közül ketten átmentek

⇒ sírnál Megyesi József lelkipásztorok szolgáltak. Isten vigasztaló ígéje alapján feltárták, hogy van szabadítónk a halál hatalmából. Van, aki a siralomvölgyén áthaladva vigyáz minden lépésünkre és Jézus Krisztusban megadta, hogy az élet világosságában járjunk (Zsolt 56:14). **M.J.**

Perecsenben, október 16-án kísértük utolsó földi útjára **Balla Katalin** testvérnőt, aki 82 esztendő kapott teremő Urától. Temetésén ígét hirdettek Budai Lajos és Nagy István lelkipásztorok Fil 1:21, I.Kor 15:51-58, Titus 2:11-14 alapján. Az énekzenekar szolgálata részt vállalt a gyász enyhítésében.

Varsolcon, november 20-án vettünk búcsút **Dénes Zsuzsánna** testvérnőtől, aki súlyos betegségében, de megbékélt szívvel, elkészülve hallotta meg a hazahívó szót. Testvérnőnk 66 esztendő kapott Teremtőtől. A népes család és a nagyszámú hallgatóság előtt vigasztaló ígéket hirdettek: Pardi Félix, kémeri lp. (Zsolt 116:15), Fazakas Sándor ref. lelkész (Zsid 10:32,35), és Nagy István lp. (Ámós 4:12b). A perecseni ének-zenekar dicsőítette az örökké élő Istent, aki megvigasztal minden megszorodott szívűt. **N.I.**

a mennyei hazába, heten Diószegen, hatan pedig Erdély más gyülekezeteiben élnek, Papp Sándorné az USA-ban – Clevelandban. Délután az ünnepeltek költeményeket és bizonyágtételeket mondtak. Említésre méltó Szabó Imréné visszaemlékezése. Férje ellenezte bemerítkezését. Mivel férje vasárnap elment dolgozni, Juliánna mégis bemerítkezett. Éjszaka zajos volt a ház. Testvérnőnk szelídsége és imádkozó élete 30 év múltán győzelmet aratott. 1983-ban férje Imre fiával és menyével Ibolyával egyszerre állt a bemerítő medencében, és azóta is hűségesek az Úrhoz. Az ünnepeltek részére kívánjuk Urunk áldását és azt, hogy legyenek hűek mindvégig (Jel 2:10).

ZSISKU LAJOS, ny. lp., Diószeg

A 16 fehér ruhás névsora: Szabó Imréné, Szűcs Istvánné, Nagy Józsefné, Marton Pálné, Török Andorné, Papp Sándorné, Szabó Lajosné, Máté Barnáné, Ungvári Erzsébet, Horváth Ilus, Komán Erzsébet, Oláh Lajosné, Szűcs Margit, Vince Ibolya, Ungvári Zsuzsánna, Tóth Ferencné.

2006-ban

HÁZASSÁGI ÉVFORDULÓ

Angyalkúton

Csáki Lenci és Ida családi körben ünnepelte 53. házassági évfordulóját 2006. augusztus 14-én Angyalkúton. Az ünnepi ebédet követően az unokák köszöntötték fel szerető nagyszüleiket. Életükre C. H. Spurgeon egyik gondolata a legjellemzőbb, mely szerint „A házasság sem csupa méz, de a legtöbb kellemetlenség eltűnik, ha a szív a kegyelem hatása alá kerül. Isten kegyelme és a szeretet képessé teszi az embert, hogy mint a madár a bokrban – tüskék és tövises között –, énekelni tudjon és másokat is énekelni tanítson”. Ezúton is kívánunk számukra további békés, boldog házasságot: három gyermekük és öt unokájuk.

HIRDETÉS

A Vasárnapi Iskolai Szövetség képzést szervez tavasszal

a határmenti gyülekezetekben szolgáló gyermekmunkások számára.

A nagyváradi missziókerülethez tartozó tanítókat várjuk elsősorban, de mások is érdeklődhetnek.

Két hétvégén lesznek a tanítások:
március 9-10.

április 13-14.

Április 12-én bábkészítést szeretnénk tanulni.

A közetkező lapszámban több információval szolgálunk!

Érdeklődni **BÁLINT IBOLYÁNÁL** lehet.

Szeretet - A romániai magyar baptisták lapja.

Alapítási év: 1921. Kiadja a ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTA GYÜLEKEZETEK SZÖVETSÉGE

410050 ORADEA, Berthelot u. 5. Tel.: +40-259-415 424 Fax.: +40-259-406 782 E-mail: rmbasz@rdslink.ro

Elnök: BORZÁSI ISTVÁN. Felelős szerkesztő: dr. Vass Gergely. Szerkesztők: Antal Ferenc, Szilágyi László.

Szerkesztőség: 410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA Tel.: +40-259-418 221 E-mail: szeretet@rdslink.ro

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.rmbgysz.home.ro; www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

Úgy fussatok, hogy elvegyétek

Áldott új esztendőt kívánok magyar baptista testvéreimnek!

Bárhol is éljenek e szép, kerek földgolyón, köszöntésem a szomszédból érkezik. Mert egyre kisebb lesz e világ, vagyis egyre közelebb kerülünk – legalábbis térben és időben – egymáshoz. Hajó helyett repülő, levél helyett e-mail, telefon helyett internet-kapcsolat hoz össze bennünket bármelyik pillanatban. Ma sokszor már nem az a kérdés, hogy hogyan kerüljünk kapcsolatba egymással, hanem az, hogy akarunk-e kapcsolatot venni?!

A Magyar Baptisták Világszövetsége jelenlegi vezetőjeként kereslek föl benneteket. Merthogy van egy ilyen szövetségünk is nekünk, magyar baptistáknak. Különleges szövetség ez. Itt nem az a lényeg, hogy ki az elnök és kik tartoznak még a vezetőségbe, hanem az, hogy kifejezze azt a tényt, hogy magyar baptista népünk hábár hat szövetségbe tömörülve él az öt kontinensen, mégis összetartozik.

Az összetartozás több százból fonódik egy elszakíthatatlan kötelékké. Jézus Krisztus megváltott gyermekei vagyunk, akik személyesen, a bemerítkezés által mások előtt is hitet tettünk arról, hogy Hozzá tartozunk. Magyarok vagyunk, amit sem otthon, sem a szétszórtságban nem szégyenlünk, hanem Isten adta adottságunknak tekintünk. E kettős testvéri köteléken túl még ráadásul barátok is lehetünk, hiszen ismerjük is egymást.

Ismerjük egymást? Igen, hiszen nem is olyan sokan vagyunk. Világviszonylatban, azt gondolom, hogy a magyar baptista gyülekezetek taglétszáma húsz és huszonötezer között lehet. Ez azt jelenti, hogy a nyáron minden negyedik testvérünkkel személyesen is találkozhattunk Debrecenben (*cikkírónk fotója is ekkor készült – a szerk. megj.*).

Debrecen, MABAVIT III. Az elmúlt év legnagyobb eseménye volt az a néhány nap a szövetségünk és szövetségünk életében. Micsoda napok is voltak azok! Emlékeztek a debreceni testvérek szervezett, pontos szolgálatára, vezetőik – a két lelkipásztor és dr. Karancsi Erika vezetésével? És emlékeztek-e a sok színes szolgálatra – igehirdetésre, bizonyoságtételre, ének-zenei szolgálatra? A hangos és néma vetített képek sokaságára? Aki nem vehetett rész személyesen a találkozón, olvashatott róla bőven lapjainkban (talán egy kivételével). A beszámoló és elemző írások nem voltak sablonosak, mint ahogy a találkozó sem volt az. Ezek nyomán látjuk a szép eredményeket és ugyanakkor azt is, hogy még van min munkálkodnunk.

Tennivalónk van bőven, s ha Urunk ad hozzá időt, megadja például ezt az új esztendőt, igyekszünk is

elvégezni egyet-mást. Az egyik feladatunk például az, hogy fölismerjük és megértjük azokat a határokat, amiken belül mozoghatunk, amiken belül lehet különböző véleményünk anélkül, hogy az az egységünket megbontaná. Mert hiszen nem egyformák vagyunk, hanem egyek a Krisztusban. Egyformák talán soha nem leszünk. Dehát Isten szép világában nem is az egyformaság a rend. Csak a politikusok között kerül időnként olyan, aki azt képzei, hogy csak úgy lehet gondolkodni, ahogyan ő, s mindenki dolga, hogy hozzá igazodjon. Közöttünk nem lehet ilyen, hiszen számunkra csak egyetlen példakép, egyetlen abszolút zsinórmérték létezik: Jézus Krisztus. Mi egymásnak testvérei vagyunk – ennél nem több és nem kevesebb a kapcsolatunk.

Egymásnak testvérei vagyunk. Közösén futjuk az előttünk lévő küzdőtér. Mert versenypályán futunk a 2007-es esztendőben is. De nem egymással versenyezzünk, hanem együtt versenyezzünk, egymást segítve-bátorítva futunk a cél felé. Már azt is tudjuk, hogy ebben az egyre rövidülő, utolsó időkben nem is az a lényeg, hogy ki ér előbb a célba, hanem sokkal inkább az, hogy a célba érjünk. Meg az is, hogy másokat a cél felé irányítsunk, vezessünk. (Megkockáztatom, hogy jóllehet egyenként kellett és lehetett a küzdőterre lépni, a célba – ha odaérünk – csak másokkal együtt érkezhetünk. A megváltottak sokasága nem magányos óriásokból áll, hanem egymást segítő testvérekből.)

Nem bizonytalanra futunk! A cél egyértelmű, s feladatunk áttekinthető, megfogalmazható. Úgy fussunk ebben az esztendőben is, hogy célba érjünk! Akik versenypályán futnak... sokszor hallottam kazettáról a Mike Duó-tól ezt az éneket, de soha még úgy, ahogy Debrecenben, a pódiumról, hétezer testvéremmel együtt. Igen, futunk, viaskodunk, sokszor megsanyargatva önmagunkat. Fussunk önmagunkért és fussunk másokért, mások üdvösségéért. Szövetségi vezetők, lelkipásztorok és minden kedves magyar baptista testvérem, küzdelmeink során legyen egyik vezérigénk ebben az évben az apostol személyes vallomása: *Én tehát úgy futok, mint aki előtt nem bizonytalan a cél, úgy öklözködök, mint aki nem a levegőbe vág, hanem megsanyargatom és szolgálva teszem a tetteimet, hogy amíg másoknak prédikállok, magam ne legyek alkalmatlanná a küzdelemre* (1Kor 9:26k).

DR. HERJECZKI GÉZA

a Magyar Baptisták Világszövetsége elnöke